

paa andre Maader end ved at røve Smaakreaturer; om Foraaret tidlig, naar Landmanden har faaet Vrter, kan en stor Flok Krager paa en meget kort Tid spise en meget betydelig Deel af Udsæden op. I en streng Vinter er det ikke sjældent, at man seer Kragerne ødelægge temmelig store Stykker af Straataage, derimod i Maaneberne Juni, Juli og August veed jeg ikke rigtigt, hvorpaa Kragerne gjør saamegen Skade, thi vel oplækkes der ogsaa i disse Maaneder nogle Smaakreaturer paa Landet, men ikke nær i den Mængde som i Maanederne tidligere paa Aaret, saa at, hvis man vil give Landmanden Lov til at værne om sin Eiendom imod Kragerens Røverier, saa skulde man dog have valgt et andet Tidrum med Hensyn til dem end det, man har valgt, thi de Maaneder, som ere foreslaaede, ere virkelig ikke de, hvori Kragerne gjøre meest Skade. Spurvevene kunde de Herrer i Udvalget ogsaa gjerne have ladet os faae Lov til at flyde, naar de skade os, og det til alle Tider paa Aaret, men, hvis man nu endelig vil frede om dem til en bestemt Tid, saa troer jeg heller ikke, at man her har været heldig i at træffe den rette Tid; i Juni veed jeg aldeles ikke, at Spurvevene gjøre Skade paa noget Sted med Undtagelse af de Haver, hvor man har tidlige Kirsebær; paa Markerne gjøre Spurvevene ingen Skade i denne Maaned, men derimod gjøre de ofte megen Skade i November og December, og ogsaa længere hen i Vinteren. Det er ikke sjældent, at man seer Flokke paa mange Tusinde anfælde Kornstakkene og saaledes fortære mange Tønder Sæd for Landmanden. (T s c h e r n i n g: Men, hvis man har skudt dem?) Den ærede Taler siger, hvis man har skudt dem i Forveien; men man tænker vistnok ikke paa at udrydde dem i Forveien, og ialfald gaaer man ikke paa Jagt efter dem, førend de gjøre Skade, man gaaer ikke paa Jagt efter Spurve, og da de nu ikke gjøre Skade i Juni Maaned, saa blive de ikke skudte, førend den Tid kommer, at de gjøre Skade. Skulde man ville bestemme en vis Tidsfrist og ikke gaae ind paa mit Forslag, saaledes som det her foreligger, saa troer jeg, at man burde bestemme det for Kragerens Vedkommende fra 1ste Februar og til 1ste October, og for Spurvevens Vedkommende fra 1ste

Juli til 1ste Marts, saa var der dog nogle Maaneder, hvori man ikke kunde gaae paa Jagt efter Spurve og Krager, som man er saa bange for. Jeg skal endnu, medens jeg har Ordet, tillade mig et Par Bemærkninger om Slutningen af Udvalgets § 14 angaaende Rævene. Det er en mærkværdig Hellighed, man tillægger disse firfødde Ræve, jeg kan ikke ret vide, hvad Meningen er med det; det skulde dog vel ikke være, fordi de have saa stort Slægtskab. Imidlertid har jeg intet Vædringsforslag stillet. Det gjør mig i Grunden ondt, at jeg har ladet mig afholde derfra, fordi man har sagt mig, at, dersom man vilde ogsaa forstyrre Rævene, saa fik vi ikke Loven ud; jeg skal imidlertid bede det ærede Ministerium og det ærede Udvalg endnu engang at tage denne Sag under nøieste Overveielse, om det ikke maaskee dog skulde være rigtigt, Sagen ret beseet fra alle Sider, at give Folk Lov til at værne sig ogsaa imod disse Dyr's Skadelighed med Skydevaaben. Dersom Ministeriet navnlig til 3die Læsning vilde stille et saadant Vædringsforslag, som det af mig her omhandlede, saa føler jeg mig her overbevist om, at Loven vilde faae Understøttelse af Mange, som nu, saaledes som den er bragt i Forslag, ikke ville stemme for den. Jeg vil ikke sige, at jeg selv vil til 3die Læsning stille et saadant Vædringsforslag; thi overhovedet er det, som jeg allerede i Begyndelsen af mit Foredrag bemærkede, ikke just min Lyst at stille Vædringsforslag, da jeg ikke har den Erfaring, at det er et meget lønnende eller taknemmeligt Arbejde, men jeg skulde meget ønske, at det blev stillet, og navnlig vilde det være mig overordentlig kjær for Sagens Skyld og for Folkemeningens Skyld, som Saadant vilde have til Følge, naar Ministeriet vilde stille et saadant Vædringsforslag.

Jugstrup: Det blev igaar meget stærkt udhævet, baade af den høiagtede Indenrigsminister og af den ærede Ordfører, at de Bestemmelser, som Udvalget ifølge den fortrolige Conference, som det havde havt med den høitærede Indenrigsminister paa Regjeringens Vegne, havde indstillet, i enhver Henseende vare tilstrækkelige til at skaffe Fæsterne Fred og til at værne dem imod at faae Afgrøden af